Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26112
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dicē filiū di uerbū patris legimus. credimus ⁊ ꝓbamus. ⁊ qui di
dascalus iudeorū. et incipis nunc discipulus xpianorū. cē audi
dauid dicentē. Verbo di celi firmati sunt. Item alius ꝓpheta di
cit. Verbū di ualidū ē ⁊ forte. quis potest ēpehendere illud.
Cuius uirtute ꝛra fundata ē. ⁊ celū cū suis luminarib; soli
datū ē. ⁊ mare in sinu suo diffusū ē. Chusi dicē. Verbū hoc
qua ratione asseras filiū di edicendō. Siluēr dicē. filiū se genu
isse uerbū ipse pat̄ asserit dicens. Tecū principiū in die
uirtutis tuę. in splendoribus sanctorū. ex utero ante luciferū ge
nui te. Tanta enī uirtus patris ē ut sermo qui ex ore eius
exiit ad faciendā omnia quę f. hic eius filius ⁊ pharisei
possit ⁊ credi. Chusi dicē. Constat qd̄ ante q̄ haberet fili
um pat̄ dici n̄ potuit. Dic m̄ quom̄ immutabilis dici potest.
cui hoc nom̄ accessit. Siluester dicit. Nolo tam stulte erres. ut
dm̄ putes ita generare. sicut homines generant. Na ds̄ semp pat̄
fuit. quia semp filius exiit cuius ē pat̄. Non enī exaccelen
ti hoc fortitus ē nom̄. Semp enī pat̄ ⁊ uerbū habuit. ⁊ uir
tutē habuit. ⁊ sapientiā habuit. Verbū enī dicimus di uir
tutē ⁊ dei sapientiā. que semp in patre fuisse dubiū ēe n̄ pote
rit. Chusi dicē. ⁊ unde hoc docere poteris. Siluester dicit. In
corde patris uerbū hoc fuisse semp. ipse ds̄ pater euidenter
expressit dicens. eructauit cor meū uerbū bonū. item in li
bro sapientie docet ipsa ueritas. ego ex ore patris exiui. ego
feci ut oriretur lux. quando stabiliebantur montes ⁊ fir
mabatur terra. ⁊ erumpebant fontes aquarū. ego eram
disponens omnia. Cū ergo semp apud se habuerit uerbū
uirtutis pater uerbi. non cepit habere qd̄ non habebat cū
ista omnia fierent. s; uirtute operū uerbi sui cepit ostende
re qd̄ habebat. ⁊ sic fit ut n̄ dicatur m̄tabilis ds̄ cui
paternitatis nomen accessit. sic enim semp fuit ds̄ ut semp
esset pater: quia sapientia eius ⁊ uirtus ei ⁊ uerbum eius